

Nederlandse tekst (artikel 63 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 63.003 van 6 november 1996

A. 70.520/VI-13.388

In zake : **GRIGNARD** Fabrice,
rue Martin Blanchy 23
4800 Verviers,

tegen :

1. de Examencommissie van het vijfde jaar hoger onderwijs (3e wettelijke graad) van het "Institut supérieur d'architecture intercommunal Lambert Lombard",
2. de Vereniging zonder winst-oogmerk "Conseil des pouvoirs organisateurs de l'enseignement officiel neutre subventionné", afgekort als "CPEONS",
die beide woonplaats hebben gekozen bij
Mr. Bernard DANDOIS, advocaat,
Zwitserlandstraat 35
1060 Brussel.

**DE RAAD VAN STATE, IIIe KAMER,
RECHTSPREKEND IN KORT GEDING,**

Gezien het op 27 augustus 1996 ingediende verzoekschrift, waarbij Fabrice GRIGNARD de schorsing van de tenuitvoerlegging vordert van de beslissing waarbij de examencommissie hem op 28 juni 1996 "afgewezen" heeft verklaard;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoeker de nietigverklaring van diezelfde beslissing vordert;

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partijen;

Gezien het verslag van de heer BOUVIER, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 4 oktober 1996, waarbij bepaald wordt dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 25 oktober 1996;

Gelet op de kennisgeving, aan de partijen, van het verslag en de beschikking tot vaststelling van de rechtsdag;

Gehoord het verslag van mevr. WILLOT-THOMAS, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van de heer GRIGNARD, verzoeker, en van Mr. DANDOIS, advocaat, die voor de verwerende partijen verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer BOUVIER, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoeker tijdens het academiejaar 1995-1996 ingeschreven is in het vijfde en laatste jaar architectuur aan het "Institut Lambert Lombard" te Luik; dat verzoeker tijdens dat jaar de cursus "architectuurproject" heeft gevolgd in het

atelier A. JAMAR, met als thema van het project het nieuwe station "Guillemins" te Luik; dat in de loop van het jaar omtrent de projecten verscheidene tussentijdse beoordelingen worden gegeven, een voorlopige evaluatie door een examencommissie ad hoc en vervolgens een eindevaluatie, eveneens door een examencommissie ad hoc; dat verzoeker 10,84 op de 20 behaald heeft voor de tussentijdse beoordelingen, 8 op de 20 voor de voorlopige evaluatie en 26,40 op de 60 voor de eindevaluatie; dat het hem toegekende eindcijfer, dat de som van die waardecijfers vormt, 45,24 op de 100 bedraagt; dat de examencommissie, die op 28 juni 1996 is samengekomen na afloop van de eerste examenperiode, verzoeker afgewezen heeft verklaard om reden dat hij een algemeen gemiddelde van 59,8 pct. behaald had, alsook een onvoldoende voor het architectuurproject; dat de vordering tot schorsing tegen deze handeling is gericht; dat verzoeker de daaropvolgende dag de lijst met zijn punten gekregen heeft;

Overwegende dat op 8 juli 1996 de beperkte examencommissie, die uitspraak heeft gedaan over de "betwisting met betrekking tot een misstelling" die verzoeker aangevoerd had op grond van artikel 22, § 2, van het koninklijk besluit van 22 februari 1984 houdende algemene regeling van de studiën in het hoger onderwijs van het lange type en met volledig leerplan, verzoekers vordering niet-ontvankelijk verklaard heeft en hem die beslissing ter kennis gebracht heeft op 15 juli 1996;

Overwegende dat volgens artikel 17, § 2, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State "de schorsing van de tenuitvoerlegging ... alleen (kan) worden bevolen als ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of het aangevochten reglement kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de

akte of het reglement een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen";

Overwegende dat verzoeker een enig middel ontleent aan de schending van het algemene beginsel van de verplichting om iedere bestuurshandeling met redenen te omkleden, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van artikel 23, § 2, van het voornoemde koninklijk besluit van 22 februari 1984; dat hij de grond van de afwijzing, te weten het feit dat hij niet geslaagd was voor zijn architectuurproject, aan de kaak stelt; dat hij aanvoert dat hem geen enkel adequate en pertinente reden is medegedeeld die de afwijzing kan verantwoorden en dat de studenten geenszins in kennis worden gesteld van de criteria die in aanmerking worden genomen voor de evaluatie en voor het geslaagd zijn;

Overwegende dat de artikelen 21, § 1, en 23 van het koninklijk besluit van 22 februari 1984 bepalen :

" Art. 21. § 1. De examencommissie verklaart voor geslaagd de student die ten minste 50 % van de punten voor elke proef en 60 % van de punten voor het examen behaald heeft.

Zij deliberereert collegiaal en soeverein over het toelaten, afwijzen of uitstellen van de andere studenten en over de toekenning van de vermeldingen.

Art. 23. § 1. De deliberaties van een examencommissie zijn geheim.

§ 2. De beslissingen tot uitstel of afwijzing moeten met redenen bekleed worden.

§ 3. De reden van een uitstel of van een afwijzing waarvan akte genomen is in het proces-verbaal wordt binnen de drie dagen na de openbare bekendmaking van de uitslagen door de voorzitter of door de secretaris van

de examencommissie medegedeeld aan iedere examinandus die erom verzoekt";

Overwegende dat de gelaakte beslissing tot afwijzing uitdrukkelijk gemotiveerd wordt door betrokkenes punten, te weten een algemeen gemiddelde lager dan 60 pct. en een waardecijfer lager dan 50 pct. voor zijn architectuurproject, zodat verzoeker geen van beide voorwaarden gesteld in artikel 21, § 1, van het koninklijk besluit van 22 februari 1984 vervult; dat de betwiste weigering genoegzaam en adequaat met redenen omkleed is; dat het voor het overige niet aan de Raad van State toekomt om zijn beoordeling van de waarde van de prestatie van een student in de plaats te stellen van die van een examencommissie; dat het middel niet ernstig is;

Overwegende dat niet voldaan is aan één van de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, eerste lid, van de gecoördineerde wetten, die vervuld moeten zijn wil de Raad van State de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden handeling kunnen bevelen; dat de vordering tot schorsing niet kan worden toegewezen,

B E S L U I T :

Enig artikel.

De vordering tot schorsing wordt afgewezen.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de IIIe kamer, rechtsprekend in kort geding, op zes november 1900 zesennegentig door :

Mevr. WILLOT-THOMAS, kamervoorzitter,
de Hr. MESSINNE, staatsraad,
Mevr. DAURMONT, staatsraad,
Mevr. NOTEBAERT, griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

Chr. NOTEBAERT.

M.-L. WILLOT-THOMAS.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD
VAN STATE, GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.